

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemal nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 23.

V Ljubljani, v ponedeljek 28. januarija 1889.

Letnik XVII.

Avstrijsko afriško društvo.

Kjerkoli je ljudstvo gradilo trajna bivališča prosveti in omiki, kamorkoli je prinašalo znamenje križa, ta sveti znak odrešenja in pravega človečanstva, ondi se je povsod trudilo, odpraviti najprej suženjstvo, to ostudno institucijo starega veka, o kateri se je po cele veke mislilo, da je neobhodno potrebna svetovnemu redu. Veliki modrijani, staroveški celó, kakor Aristotel, smatrali so suženjstvo za opravičeno, da, za potrebno. Stoprav krščanstvo proglasilo je zajedno pobratje vseh ljudij, katerim vsem je Bog jedini oče. Po tem nauku razpadali so okovi sužnjev, in človek k človeku brez razločka rodú in kože se je vedno bolj zblizaval jeden k drugemu. In ravno zdaj sprožil je krščanski svet zopet velikansko podjetje, ki ima namen, popolnoma potlačiti suženjstvo v Afriki. Do črnega sveta, o katerem prorokujejo možje véde, da bode po dedoval evropsko omiko in kulturo, obrača se vže davno pozornost krščanskih narodov, ki so, kakor povsod, tudi tam pričeli klestiti pot prave omike z bojem zoper suženjstvo.

Ko je po drugih delih sveta humaniteta pridobivala vedno večjih in slavnejših zmag, prirejali so se v Afriki po cela stoletja pravilni lovi na „črni les“, kakor šaljivo nazivljejo suženjski trgovci domorodnega sina afriških pokrajin. V severni Ameriki odpravilo se je robstvo popolnoma po zakonodajstvu leta 1862. Za Lincolna proglašen je bil črni rod za enakopravnega z belokožci. V Braziliji v južni Ameriki odpravili so v minolem letu suženjstvo s postavo.

V srednjo Azijo, kjer so kruto vladali Turkmani, vrnila se je zopet zlata svoboda s prihodom Rusov; kakor daleč je segala ruska meč, do tja ginilo je tudi suženjstvo. Najprej v Kivi, potem v Kokandu, Buhari in slednjič s porazenjem poslednje tvrdnjave turkmanske po hrabrem Skobelevu, in konečno po širnih pokrajinah od Hvalinskega morja do Aralskega in do mejâ Afganistana. Ondi so

povsod postali sužnji svobodni poljedelci, delavci, katerim se je zabičila zavednost, da človek nima dolžnosti robovati svojemu bližnjemu, in s tem bil je položen prvi temelj njihovemu нравnemu razvoju.

Afrika v istini stoprav zdaj pride na vrsto v tem oziru. Vsi dosedanji poskusi, udušiti ondi suženjstvo, bili so polovičarski in uničeni takoj v pričetku, ko so se dotikali gmotnih koristij bogatih naselnikov. V to svrhu trebalo je moža, prošinjega z odkritosrčno ljubeznijo do človeštva, trebalo je spominjati krščanski svet o veliki njegovi dolžnosti nasproti črnemu ljudskemu plemenu. In ta glas prišel je iz ust kardinala Lavigerieja, nadškofa alžirskega, prvega misijonarja te dóbe v Afriki. Prišel je v Evropo ter ginljivimi in toplimi besedami pripovedoval o grozodejstvih afriškega suženjstva. Nad dvajset let bival je v Afriki in izkušnje, katere si je pridobil v dolgi tej dóbi, opisaval je takim načinom, da so besede njegove našle močan odmev po vsem olikanem svetu. Povedal je naravnost, da so v državi kongijski, kateri je pokrovitelj belgijski kralj, take razmere, ki so sramota za evropsko civilizacijo; in v poslednji dóbi se ondi skrbi za vse drugo, samo ne za osvobojenje črnega človeka jarma sužnjosti.

Tudi o nemških naselbinah povedal je odkrito resnico in dokazal, da se od belgijskih bregov afriških prevažajo sužnji k nemškim bregom, nad tem bi morala zarudeti Evropa. Besede njegove niso ostale brez vtisa, in nihče ni imel poguma, da bi mu bil oporekal, ravno nasprotno so se države, zoper katere so naperjena njegova očitanja, vzdramile k prvemu činu in pripravljene temu storiti konec v Afriki.

Iz Nemčije in Anglije poslani so ladije z mnogobrojnim moštvo na iztočne bregove afriške, katere so zaprle, da se ne more izkrcavati orožje, in trgovcem s sužnji preprečile njih nečloveško kupčijo. In še o Božiču je kardinal Lavigerie v Rimu govoril zoper suženjstvo po širnih planjavah Afrike.

Vse, česar se loti človek z odkrito in pravo ljubeznijo in popolno udanostjo, ima blagoslov božji, in tako tudi trud afriškega nadvladike spremljajo nečuvni vspehi. Ne samo v Nemčiji in Angliji, Belgiji in na Kongu, v Franciji, na Portugalskem in Španjskem, temveč tudi na Avstrijskem pojavili so se silni glasovi in vrli možje, ki se trudijo, da se za vselej prepreči posel suženjskih kupcev v Afriki.

Dné 16. t. m. vršil se je namreč shod na Dunaji, ki je imel ustanoviti „Avstrijsko-afriško društvo“, kar se je tudi zgodilo. Kot zastopnik kardinala Lavigerie-ja govoril je mladi knez Wrede, opisovaje bedo sužnjev, ter je vže v terek zvečer odpotoval čez Rim v Tunis. Za njim predaval je docent dr. Hanák o suženjstvu od najstarejših dób do sedanjega veka. — Veleč. oče Fr. Aurelij (frančiškan), komisar svete dežele, predaval je na to o robstvu v iztočnih deželah. Predlog pravil izročil je bil posebnemu odboru v obravnavanje, in konečno vsprejela se je resolucija, katera izraža kardinalu Lavigerie-ju največje simpatije in obljubljuje podporo novemu podjetju. Letni donesek „Afriškemu društvu avstrijskemu“ za oproščenje sužnjev je 50 kr., in vsak dan se oglašava veliko novih članov iz mest in dežele. (Pisarna je v I. okraji, Adlergasse 1.)

A tudi vladika djakovarski, prevzvišeni Juraj Strossmayer, pozivlja v navdušenem pastirskem listu duhovščino, naj nabira milodarov v odkupovanje zamorskih sužnjev. Ni dvombe, da se posreči združenemu trudu in močem, doseči cilj, kateri je postavil plemeniti misijonar, in da bode v kratki dóbi i na črnem svetu zagotovljen i zgrajen trajni dom zlate svobode in krščanske omike!

Anglija in Egipet.

III.

Stewart je bil jako prikupljiv in delaven, vendar je premalo cenil Mahdijevo moč; tako je tudi poročal v Kajiro. Ravno nasprotno pa je poročal o

LISTEK.

Ribniški pôt Cebin.

Ribničani so skrbni očetje. Svoje otroke radi dajejo v šolo, po dovršenih šolskih letih pa rokodelcem v pouk, če niso ravno doma potrebni. Premožniši gospodarji pa kakega bistroglavca Janezka tudi za kaj več odločijo in v ljubljanske višje šole odpravijo, „da bi si fantek laglje kruh služil, kakor si ga je oče.“

Bilo je leta, ko se je tisto imenitno vino pridelavalo, ki je gorelo kakor špirit, če si mu ogenj pokazal. Trije fantički iz Ribnice so obiskovali v Ljubljani latinske šole. Bil je Miklov Janez, Cenetov Pepe in Petelinov Korel, vsi trije prav brihtne glavice, ki so dobro izdelavali šole in brez spodtik se pomikali naprej od ene do druge.

Vsak petek pod noč je prihajal v Ljubljano ribniški pôt Cebin s starim „fuksom“. Pripeljal je kak mernik žita v prodaj, pa šolarjem, kar so jim dobri stariši poslali za priboljšek. Zgorej imenovana trojica ribniških dijakov je vsak petek popoldne vzela pot pod noge in šla Cebinu naproti do mitnice na dolenski cesti, da bi precej na gorkem izvedla, če so kaj mati poslali, pa kaj je novega v

blaženi Ribnici. Če Cebina ni bilo še videti od nikoder, korakali so dijaki po izanski cesti do pokritega mostú — zdaj je menda brez strehe — in so se tam pomenkovali o hudih profesorjih, o sitni grščini in o družih šolskih zadevah. Podstrešje mostú je bilo vse križem počekano od svinčnikov, s katerimi so dijaki in potujoči rokodelčiči zapisavali svoja imena, pa še kake druge burke, ki so jim slučajno po glavi brenčale.

Po dolgem čakanju od daleč prireza Cebin s svojim vozom in starim „fuksom“, ki je bil že blizu one starosti, v kateri ni treba iskati jeroba. Dijaki pôta veselo pozdravijo in kar obsujejo z vprašanji, če je kaj pripeljal itd. — „Ja, pripeljal sem vam, vsacemu nejkej; le potrpite, de k Balentu zepeljám in vsi boste dobili, kar vam gre.“

Pri „Balentu“ Cebin koščenege „fuksa“ oprostí konopecev in jermenov, s katerimi je bil k vozu pritrjen, in ga postavi v hlev, potem pa stopi pred voz in pravi željno čakajočim dijakom:

„Vidiš ti, Janez Miklov, tiabi so poslali mati ano masleno štruco, de boš imel za tekerkat — pa sam Bog vejdí, koku se mi je tu naredlu, kar se mi nej še nikuli — doma sem jo pozabil. — Tiabi, Pepe, so poslali pa anga purmana ze praznike in so neročili, de povabi štrúhtarja in druge svoje pri-

jatle, da se boste ankrat okul ujst obliznili — pa — vejš — de mi je ta krokar ušél. Odvezal se mi je v prični pa zletel čez njive, glih ta krej Podturjaka; nejkej časa tiačem ze njim, iščem, potlej sem ga pa pústil. — Tiabi, Korel, so poslali pa 2 gold., da boš plačal štrúhtarja ze uni mejsec, pa mi je Podturjakom cirenge zmanjkalo in sem pontical. — Pa pozdravit so vas dali in riakli, de gorjé vam, če tekeri cvajte domu priniasé. Zdej pejte pa z mano, fantički, bom dal z'an masele vina.“

Naši dijaki niso bili sicer posebno veseli teh bogatih daril, na zadnje se pa utolažijo, ko jim Cebin kako domačo zarobi in za trdno obljudi, da jim bo drugi pot kaj več pripeljal.

S Cebinom so se dijaki tudi vozili na veliko-nočne in vélike počitnice. Po navadi so proti večeru odrinili iz Ljubljane, ker je Cebin „fuksa“ najraje po noči na kaki deteljni njivi napasel, fantičke pa pokril s kocem, pod katerim so pozaspali. Kaj se pri neki taki priliki pripeti?

Cebin pelje dijake na vélike počitnice.

Onkraj Pijave Gorice konja spreže in spusti v bližnjo deteljo. Taka je bila, da ji je „fuk“ že od daleč kazal svoje dolge zobe. Cebin tri dijake na zadnjem koncu voza vkup stisne in s konjsko plahto zagrne, sam pa se čez prednji konec raztegne in

nevarnosti v Sudanu Abd-el-Kader. In ker je ta osnoval si bojni načrt, ki se ni strinjal z angleškim, izročili so nadpoveljništvo armade generalu Hicksu. V generalnem štabu so bili sami Angleži. Pa tudi kot civilni gubernator je bil Abd-el-Kader na poti Angležem. Imenovali so mu namestnika Ala-el-Dina pašo, popolnoma nezmožnega človeka. Ko je ta z angleškim štabom v marcu 1883 prišel v Kartum, preganjal je Abd-el-Kader sovražnika na jugu. Vse prebivalstvo v Kartumu je bilo proti novemu gubernatorju ter je poslalo prošnjo podkralju, naj jim pustí Abd-el-Kadra. V treh tednih je prišel odgovor, da je Ala-el-Din novi gubernator. S tem je bila osoda Sudana podpisana. Novi gospodje so prirejali veselice ter pozabili na sovražnika.

Pri armadi pa ni bilo vse v redu. Paša Soliman ni vedno ravnal po ukazu nadpoveljnika Hicksa in egiptski častniki so se glasno budovali nad Angleži. Nezadovoljnost je bila vsak dan večja.

Prišel je 8. september. Ta dan je vsa armada, do 16.000 mož, zapustila tabor pri Kartumu ter slovesno odrinila proti sovražniku. Evropski naseljenci so jo dolgo pot spremljali. Pri Duemu je bila mala bitka, in potem ni bilo dolgo nič slišati o armadi. Zašla je namreč v gozdih pri Kašgilu, ker so jo zapeljali izdajalski voditelji. Zemljevidi niso bili zanesljivi, v armadi ni bilo več strahu ne reda, konečno so se gubernator Ala-el-Din in beji odločno postavili proti generalu Hicksu. Kaj je hotel ta s tako armado! Po več dni tudi niso dobili vode. Mahdi je armado obkolil ter jo dne 3. in 4. novembra 1883 popolnoma uničil. Ušlo je komaj 50 mož. Vse je bilo zgubljeno. Kdor je mogel, zapustil je hitro Sudan.

V skrajni sili spomnili so se Angleži zopet Gordona ter ga imenovali generala. Na izrečno željo angleške kraljice je zopet prevzel vlado v Sudanu, da bi ukrotil vstaše. Dne 18. februarja 1884 je bil Gordon že v Kajiri, kjer so ga sprejeli kot rešitelja. Imel je mnogo denarja, še več obljub, velike pravice in mnogo redov, a ni imel armade. Brez armade pa ni mogel čudežev delati proti Mahdiju. Vendar je storil, kar bi nikdo na njegovem mestu. Do 26. januarja prihodnjega leta je proti sovražniku in boleznim branil Kartum. Prosil je pomoči iz Egipta. Angleži so mu jo poslali, pa armada je več mesecev ležala v Kortiju, akoravno bi bila brez strela še prišla v Kartum. Ko je Gordon vedno le prosil pomoči, vzdignila se je armada iz Kortija proti Kartumu. Toda sovražnik se je med tem že zbral ter zastavljal pot armadi, ki je hitela Gordonu v Kartumu na pomoč.

Sredi januarja 1885 ste bili krvavi bitki pri Abu-Kleahu in Matamahu. Pal je mladi, odločni in jako priljubljeni general Stewart in ž njim najboljši častniki. Dne 18. januarja so razpodili sovražnika. Gordon je poslal armadi parnike, ali armada je do 23. januarja tratila čas in prišla prepozno. Stewartov naslednik general Wilson se je vzdignil z armado proti Kartumu. Prišel je srečno dne 28. januarja do Halfayaha, kjer bi bil lahko že 20. ali 21. dne. Mej tem pa je ponoči dne 26. januarja paša Faradj izdal Kartum in hrabri Gordon je pal v boji. Divjaki so klali prebivalce v Kartumu, Angleži so iz

zadremleje. — Luna priplava po nebu in prijazno razsvetljuje okolico. — Fantje bližnje vasi pridejo po poti in vidijo Cebinovega „fuksa“, ki ga je vsak otrok poznal ob cesti do Ljubljane, v škodi. Brž se zmenijo, kaj bodo Cebinu napravili. Eden se nati-homa priplazi do voza in spečemu vozniku sname ohlapne škornje z nóg. Zdaj vjamejo „fuksa“, mu Cebinove škornje nataknejo na prednji nogi in prav trdno privežejo okoli kosti.

Cebina je začelo v noge zebsti, zbudi se in vidi, da je sezut. S kraja misli, da si je morda sam snel obutalo z nóg in išče škornje okoli voza. Nikjer jih ni. Kajpada ne misli zdaj družega, kakor da mu jih je kak ponočnjak odnesel. Stopi po „fuksa“, da ga vpreže in naprej požene — kar ugleda škornje na „fuksovih“ kopitih. — „No — pravi — take mi pa naj še naredil, kar sva vkep. Rejs je künštov moj „fuk“ in pameten, de bi ga žiher v cerkev spüstil, ampak de se zná obuti, tega mu niabi bil zeupal. Pa temu se še ne čüdim tülku, koku se je obul, ampak le, koku se je spodvezal, spodvezal.“ — Napreže in požene proti Ribnici.

Nemški paše na Turškem.

V „Varšavskem Dnevniku“ bolgarski rodoljub S. Bobčev objavlja vrsto člankov o vrivanji Nemcev

daljave z daljnogledi gledali nesrečno mesto in morali so se vrstiti. Bilo je prepozno.

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. januarja.

Notranje dežele.

Izjava avstrijskih škofov za poavetno oblast papeževu je neki jako poparila nemško in italijansko veleposlaništvo na Dunaji. „Agr. Tagbl.“ dostavlja tej vesti: „Grof Kálnoky je vsled višjega ukaza ostal v tej zadevi popolnoma nevtralen.“

Včeraj je bil na Dunaji povodom rojstnega dne nemškega cesarja v mramornati dvorani cesarskega dvora slavnosten obed, katerega so se vdeležili prestolonaslednik Rudolf, princ Reuss s skupnim veleposlaniškim osebjem, najvišji dvorni mojster princ Hohenlohe, ministri Kálnoky, Taaffe, Kallay, mornarični poveljnik admiral Sterneek in najvišji dvorniki. Avstrijski cesar je napil na zdravje nemškega cesarja Viljema.

Graška trgovinska zbornica je izvolila predsednikom tovarnarja Ludovika Kranza, podpredsednikom pa lekarnarja dr. Antona Wunderja.

Gališki deželni zbor je končal glavno razpravo o odkupu propinacijske pravice. Vladni zastopnik se je izjavil, da vlada nikakor ne more pritrditi odškodninski glavnici v iznesku 62.700.000 gold., ker bo propinacijski zaklad imel komaj toliko dohodkov, da bo mogel v določenem obroku poplačati 60.200.000 gl.

Madjarski vseučiliščniki so priredili včeraj velikanski shod v Budimpešti, katerega se je vdeležilo nad 3000 velikošolcev. Sprejela se je enoglasno resolucija, ki protestuje zoper podaljšanje službovanja pri enoletnih prostovoljcih, zoper napravljanje častniškega izpita v nemščini, in ki odločno želi, da se ustanovi narodna armada. Shod se je vršil brez vsakega izgreda.

Vnanje države.

Londonska „Splošnja Korespondenca“ je trdila, da srbski radikali vzlic vsem svojim zatrjevanjem o lojalnosti delujejo zoper kralja Milana na korist prestolonasledniku. „Pester Lloyd“ pravi, da proglašajo takó vladni kakor drugi radikalcem protivni krogi te vesti za nesramna obrekovanja.

Bolgarski eksarh v Carjigradu je obiskal turškega velikega vezirja Kiamila pašo ter je pri njem zagovarjal solijsko škofovsko sinodo zoper očitanje, da je nepostavno sestavljena. Zatrdil je, da je bolgarska vlada že priznala vsakega posameznega člana sinode, ter je tajil, da je sinoda postopala v smislu tujeja ščuvanja.

Nemškemu državnemu zboru je došlo nadaljevanje bele knjige o vstaji v vshodni Afriki gledé Buširijevega napada na Bagamojo, dalje poročilo veleposlanika grofa Hatzfeldta o prognanji krščanskih misijonarjev iz Ugande, kakor tudi naznanilo nemškega generalnega konzula dr. Michaellesa o položaji v Bagamoju in Daressalamu. — „Reichsanzeiger“ poroča: Vice-admiral baron Goltz, dosedaj načelnik mornarične postaje ob Severnem morji, je imenovan za poveljnega admirala ter bo nadomestoval načelnika admiraltete. Contre-admiral Heusner bo tudi v bodoče še zastopal mornarične zadeve v državnem zboru in zaveznem совету.

Francoski „združeni republikanci“ so se dne 24. t. m. v zbornici zopet — pričkali. Lamarzelle je ministerstvo interpeloval, zakaj je odstavilo maire-a v departementu Laudes; ministerski predsednik Floquet je odgovoril, da se je to zgodilo zaradi njegove monarhistične propagande. Tu je rekel Douville-

Maillefeu: „Monarhije ne bode te preprežili, ker je monarhija že gotova, če tudi ne danes, pa jutri.“ (Pritrjevanje na desni.) Ministerski predsednik nadaljuje svoja pojasnjevanja, toda segajo mu v besedo. Konečno zapretili, da bode zapustil govorniški oder, ako bodo tako žalili vlado. Cassagnae: „Dolžni smo spoštovati svoje tovariše, vlado — ne!“ (Pritrjevanje na desni.) Floquet: „Mogoče, da imate prav, kajti vlada ima sredstva, da si pridobi spoštovanje. Ako treba, jih bode tudi rabila. (Razburjenost; ploskanje na levi.) Lamarzelle: „Gospod Floquet nas s svojim pretenjem ne bode preplašil. Mi poznamo Vašo zgodovino, gospod ministerski predsednik, ter vemo, da so Robespierre-a v Vaši starosti že žilotinirali.“ (Odobrovanje na desni in veselost.) Floquet je konečno vendar končal odgovor na interpelacijo. — Senat je potrdil orožno postavo, kakor mu jo je izročila zbornica, ter je s tem pokazal svojo nesamostojnost. V imenu opozicije je baron Reille prečital izjavo, ki pa sevda ni ničesa pomagala. Ista slóve: Postava ni primerna niti potrebam armade niti načelu enakopravnosti, marveč je celó proti moralnim državnim koristim, hudo teží narod, pri tem pa niti ne jamči za izobražbo vojakov in spravlja v nevarnost mobilizacijo. To postavo je jedino rodila politika. — Boulanger je poslal vsakemu volilcu vizitnico in volilni list s svojim imenom, oženjenim volilcem pa še fotografijo. Kako smešna so pariška agitacijska sredstva, pové nam pisava republikanskih listov, ki svarijo volilce pred generalom, češ, poslal vam je fotografije, ker hoče — zapeljati vaše žene. „National“ vrhu tega razširja vest, da je nedavno v Parizu usmrteni ropar Campi, ki ni hotel povedati svojega pravega imena, — brat Boulangerjev.

Kakó osrečuje italijanska vlada svoje podložnike, razvidno je najbolj iz njej privrženi listov. Takó se piše v „Opinione“ iz Sicilije: Tukaj imamo vsega v izobilji; vrtovi so polni najzlahtnejšega sadja, toda kupcev nam manjka. Blago, ki se je druga leta pošiljalo v Francijo, leži v skladiščih, denar postaja vedno redkejši, konkurzi vedno pogostejši. — V Rimu je še huje. Stavbena kriza, katero je zakrivila vlada sama, ker je najprvo dovolila zidanje novih stavb v obširni meri, potem pa je nenadoma prepovedala, ugonobila je najtrdnjše tvrčke. Tisoči in tisoči delavcev so brez kruha, konkurzi so na dnevnem redu, in srečen oni upnik, ki dobi za svoje tirjatve po 8 do 10 odstotkov! Najodličnejše družine so ugonobljene, a potegnile bodo seboj v prepad stotine manjših trgovcev. Vse to pa Crispijevi vladi ne moti sladkega spanja, saj je dosegla svoj namen, vzela je, kolikor je bilo mogoče, večnemu mestu častitljivi značaj! — Kakor znano, namerava vlada „reorganizovati“ — bolje rečeno oropati — „opere pie“, dobrodelna in duhovska društva. Da bi imel Crispi nekak izgovor pred zbornico, razposlal je po celi državi komisarje, da pregledajo poslovanje teh društev. Toda kaj so našli? „Popolo Romano“ piše: „Dognalo se je, da so bile posebno večje ustanove oskrbovane s tako natančnostjo in poštenostjo, kakoršne ne najdeš pri provincijalnih in občinskih zadevah“. Radovedni smo, kaj bo vlada predrugačila pri teh razmerah v poslovanji napominanih društev. Brez najodurnejšega nasilstva gotovo ne bo dosegla svoje nakane.

Irski poslanec W. O'Brien, zatožen zaradi mnogih prestopkov zoper posilno postavo, je prišel dne 24. t. m. v spremstvu velike množice pred sodišče v Carrick-on-Suiru ter je skušal vlomiti v sodiščno dvorano, predno so bila vrata odprta. Redarstvo ga je zavrnilo. Zagovornik njegov, poslanec Healy, je posređoval, da bi ga branil. Razdražena množica se je vrgla na redarstvo ter je navstal hud boj, v katerem je bilo mnogo oseb z bajoneti ra-

na iztok. Poslednji članek se bavi z nemški mi pašami na Turškem.

Prvi izmed bolj znanih Nemcev, ki so vstopili v turško vojaško službo, bil je sedanji grof Moltke. Bilo je to v letih 1836 do 1854, ko je sultan Mahmud, potrebujoč ljudi k nameravanim preosnovam, iskal pomoči pri pruski vladi. Iz Berolina poslali so mu na prošnjo njegovo mnogo častnikov, med njimi Moltkeja, ki je bil takrat še kapitan. Toda Prusi ostali so samo malo časa v turški službi.

Kmalu na to postali so Francozi izključljivo instruktorji Turkov. To je trajalo blizo do prusko-francoske vojne. Od te dóbe počeli so zopet Nemci pritiskati v turško službo pri armadi in v civilno upravo, in postali so sčasoma ne samo vplivni, temveč skoro neobhodno potrebni ljudje.

V sedanji dóbi je med njimi najznamenitejši Holz paša, pomočnik pri poveljniku generalnega štaba, nadzornik vseh vojaških šol in člen zakonodajnih in družih odborov. Mož je, to vsi trdijo, zeló marljiv. Službo turško hotel je zapustiti že mnogokrat, toda ostal je, vselej na migljaj in povelje iz Berolina. Sitnost je bila samo ta, da so višji krogi turški sieer predloge in ukaze njegove odobraval, a nikdar izvrševali.

Položaj ostalih Nemcev v turških službah ozna-

čuje izrek dovtipnega Turka: „Čemu se pa prav za prav pritožujete? Dajejo vam mastno plačo, na vse možne načine vas odlikujejo in od vas ne zahtevajo družega nego: nič delati! Hodite v krčme, pijte pivo in ne razburjajte si marno svoje vesti.“ —

In tega svéta se ostali Nemci tudi držé; tak je paša Kampffuer, nadzornik in instruktor pehote. Večina peš-polkov v Carjigradu je podređjena neposredno njegovemu nadzorstvu. — Dalje je Rüstov paša, ki je utvoril vzorni topničarski polk; njemu izročili so tudi utrbo Dardanel.

Gobbe paša, instruktor konjice in člen razno-terih komisij pri preosnovi armade. Njemu je sultan zeló naklonjen. — Blum paša, sedanji glavni vojaški inženér; Schilgen paša je pa svétnik pri intendaturi. Vsi ti nemški paše so častni adjutanti sultanovi.

Vrhu tega pa navaja S. Bobčev še mnogo družih, ki so vsprejeli izlam, toda ostali so Nemci. Ti so na pr.: Fejzi paša (Kulmann), ki je bojeval v krimski vojni proti Rusom; Mahmud paša (Freund), ki je imel velik vpliv pri dvoru, a ga je izgubil, ker so ga pobili Črnogorci; v poslednji dóbi je zopet v veliki milosti pri sultanu itd. Nij li to nemški generalni štab v drugi izdavi ob Bosporu? Glej, kdor ima oči, in čuj, kdor ima ušesa!

njenih, nad 30 zaprtih. Med obravnavo so bili poslušalci nemirni, zaradi tega je ukazal sodnik, da morajo zapustiti dvorano. Navstal je velik ropot, mej tem pa je O'Brien ušel iz dvorane. Sodnik je takoj izdal ukaz, da ga morajo orožniki siloma pripeljati pred sodišče.

V rumunski zbornici je dne 25. t. m. neki poslanec naznanil interpelacijo o nagibih, zaradi katerih nemško-rumunska trgovinska pogodba ne obsega prostega uvažanja rumunske živine v Nemčijo. Carp se je izjavil, da bo v treh dneh odgovoril. Zbornica je potem predlog o zopetni uvedbi prostih pristanišč v Galacu in Brajli s 110 proti 55 glasovom odklonila. To glasovanje je pomenljivo, ker se je pri tem pokazal popolni razpor mej konservativci. Eden del izmed njih je glasoval za vlado, drugi zoper vlado s Catargijem, ki je pri tem predmetu ostro napadal vlado. Drugi dan sta se zaradi tega glasovanja odpovedala zbornični predsednik Catargi in podpredsednik Blaremburg. Zbornica je ostavki dvakrat odklonila, ker pa sta v zvezi temu oba ostala pri svojem prvotnem sklepu, volila je danes zbornica novega predsednika in podpredsednika. Mnogostranski se sodi, da bo razpor mej konservativno stranko povzročil ministersko krizo, ki se bo rešila na kvar junimistom.

Iz turške prestolnice se brzojavlja, da si je vlada naročila za dva milijona frankov Mauserjevih pušk in jih je tudi v gotovini plačala. Orožje je pripeljal avstrijski Lloydov parnik v Carjigrad.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) je daroval občini Zumesko pri Motovunu v Istri 600 gold., da se ta denar razdeli med občinarje, ki so trpeli škodo vsled elementarnih neizgodb.

(Pravniško društvo.) Osnovni zbor tega društva se je vršil v soboto zvečer v mestni dvorani; navzočih je bilo 34 članov. Svetovalec dež. sodišča g. Vencajz je pozdravil zbor ter naznanil, da so pravila potrjena. Pojasnil je program društva, kateremu je podlaga cesarjevo gêslo „viribus unitis“, ter končal govor s trikratnim „slava“-klicem presvetlemu cesarju. G. dr. Krisper je nasvetoval, naj se g. dr. Papež „per acclamationem“ izvoli predsednikom; predlog je obveljal. G. dr. Papež se je zahvalil na zaupanju ter povdarjal, da bode glavni namen društvu izdajati društveno glasilo „Pravnik“. Kot računski pregledovalca sta bila izvoljena gg. dr. Jernej Zupanec in dr. Munda, v odbor pa gg. Trnovac, Levec, Vencajz, dr. Ferjančič, dr. Serbec, Pleško, Guttman, Gogala, dr. Babnik in dr. Majaron. Na predlog g. dr. Tavčarja je zbor izrekel zahvalo za trud osnovalnemu odboru osobito njegovemu predsedniku g. Vencajzu. G. dr. Poznik iz Novega Mesta in celjski juristi so brzojavno pozdravili zbor.

(Deželni odbor) je dovolil občini Bohinjska Bistrica 1000 gl. podpore za cesto od Rovt do Sorice.

(Trgovski in obrtniški zbornici) došel je od c. kr. državnega vojnega ministerstva razglas z dne 17. decembra 1888. leta, v katerem se razglša, da se namerja tudi za bodoče od 1. januarja 1891 počenši nabavljati za c. kr. vojsko ubuvala, jermene in druge stvari iz usnja po zasebni obrtnosti. Sposobni podjetniki in družbe malega obrta opozarjajo se s tem na ta razpis z opomnjo, da imajo vojaške zaloge v Brnu, Budapešti, Građci in Kaiserebersdorfu in podružnica v Karlsburgu na ogled uzorce razpisanih predmetov ter tvarino in denarne uvete, in da je dano podjetnikom na prosto voljo obrniti se do državnega vojnega ministerstva radi uzorcev, ki se dobivajo tam za primerno odškodnino. Pogojni načrt je tudi na ogled v pisarnici trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Vojaški naber) se bode vršil, kakor poroča „Laibacher Zeitung“, prve tedne po Veliki noči na podlagi nove orožne postave.

(Trgovsko bolniško in pokojninsko društvo) je imelo včeraj v mestni dvorani izvanredni občni zbor. Na dnevnem redu je bila volitev ravnateljskega člana na mesto umrlega A. Dreota. Oddanih je bilo 65 glasov; 64 glasov je dobil g. E. Mayer, 1 glas g. Vaso Petričič. Člani ravnateljstva so potem v seji izvolili načelnikom društva g. E. Mayerja.

(Potres.) Sinoči pred jednajsto uro je bil v Ljubljani močan potres od juga proti severu, trajajoč 1½ sekunde.

(Slovensko gledališče.) Včeraj se je predstavljala prvokrat žaloigra „Čarovnica pri jezeru“; spisal Fran Nissl, poslovenil Anton Trstenjak. Dejanje igri je vzete iz narodnega življenja v 17. veku ob Bohinjskem jezeru. Ker bodedo v kratkem priobčili na podlagi te igre obsirnejšo razpravo o bistvu in

namenu žaloigre, zadostuje naj danes nastopno. Sedanji oder, ki ga čitalnica blagovoljno prepušča dramatičnemu društvu, je za to igre mnogo pretesen. To je vzrok, da se marsikateri prizor zdi gledalcu v prvem trenutku prisiljen ali nenaraven. Igra ima toliko groznih prizorov, da jih rahle čutnice ne morejo prenašati. Že zdaj opomnimo, da mora glavni junak v žaloigri več duševno trpeti, nego telesno ter tako vzbujati sočutje, a v tej igri je združenih preveč žrtv po vrsti, in to konečno ne zadovolji gledalca, kakor bi morala prava tragedija. Vsaj boj vzrujanega Franceta s kmeti in ribiči naj bi se vršil za kulisami, ker bi zadostovalo, da ranjenega vojaka Potočnika prinesó na oder. Tri glavne vloge: čarovnice, mladenča Franceta in blaznega Martina zahtevajo umetnike prve vrste. Priznati moramo, da so se gđč. Zvonarjeva in gg. Borštnik in Slavko marljivo naučili svoje vloge ter je tudi s pravim razumom in čutom predstavljali. Gđč. Zvonarjevi bi želeli le močnejšega glasú. Ostale osebe so ne gledé na posamezne hibe dobro izvršile svoje naloge. Jezik je lep ter bi se mu nekateri igralci morali bolj privaditi. Toliko za danes.

(Kanonično vmeščen) je bil danes č. g. Ivan Berlic na župnijo Boh. Belo.

(Umrli) je dne 24. t. m. v Boljunci nadžupan dolinski Edvard Lampe v 66. letu svoje starosti. Pogreb je bil v soboto veličasten, kakor ga je zaslužil rodoljubni župan, ki je osivel v neumornem delu za blagor svoje občine. N. v. m. p.!

(Burja na Krasu.) Vsled raznih nezgod, ki so se pripetile na Krasu in ozirom na velike zamete, naročilo je polje ministerstvo deželnemu gozd. nadzorniku g. G. da v dogovoru z inženrji določi v Postojini in pri sv. Petru dotična mesta ob železnici, kjer burja najbolj briše, da se s pogodovanjem zaprečijo večje nevarnosti. Iz poročila gosp. Golla je razvidno, da bi na 35 mestih morali pogozditi do 730 oralov zemlje in tako ustaviti silo burje. Potrebovali bodo nad sedem milijonov mecesnovih drevesc, in pozneje za nadomeščenje še nad tri milijone. Troški bodo znesli blizu 29.000 goldinarjev. Delo se bode vršilo v treh letih. Dosedanji zidovi in plotovi bodo potem nepotrebni.

(V Gorici) se je osnovalo društvo v podporo dijakov, katerega pravila je vlada vže potrdila. Namen društvu je, podpirati dijake z obleko, knjigami in šolskimi stvarmi. Društvo šteje vže do 400 članov.

(Odbor národne čitalnice v Cerknici) je sklenil, da bode prva letošnja veselica dne 10. februarja. Sviral bode češki kvintet Bleyer. Vspored pozneje.

(Zolovi romani) so strogo prepovedani na Angleškem. Poskusili so več tisoč zvezkov vtihotapiti v Dublin, vsled pazljivosti uradov pa se jim ni posrečilo. Zaplenili so vse zaboje. Neki knjigotržec v Londonu je hotel spraviti v promet neki prevod, a bil je obsojen na 14 dni zapora in 25 liber šterl. denarne kazni.

Raznoterosti.

— Kardinal Haynald je podaril peštanskemu muzeju herbarij (rastlinsko zbirko) v vrednosti 100.000 gl.

— Knez Bismarck je izgubil svojega najzvestejšega tovariša, rekli bi zgodovinsko znanega črnega angleškega psa (dogo), ki je vsled starosti poginil v sobi svojega gospodarja. Pokopali so ga pod starimi drevesi pred kancelerjevo palačo.

— Moderni Golijat. Nedavno je profesor Virchow berlinski medicinski družbi po končanem predavanju pokazal delavca imenom Westphalen, ki je velikanske rasti. Visok je nad šest čevljev, skozi njegov prstan gre z lahkoto srebrn goldinar. Mož je močan, zdrav in oče šesterih otrok.

— Redek gost se je pokazal na severnem nabrežji Jutlandije. Blizo Barrita je namreč običal v pesku 65 čevljev dolg in 600 starih stotov težak kit. Danski parnik „Die Biene“ bo pripeljal velikansko žival v Kodanj, kjer jo bodo razstavili, potem mast prodali, okostje pa darovali naravoslovskemu muzeju.

— Ženska omika. Nekdo je rekel v družbi: „Ne moremo tajiti, da so gospe in gospodičine našega mesta zadnja leta jako napredovale v omiki.“ — Neki starček je dostavil: „To tudi jaz čutim; vsaki dan jémo slabše.“

Telegrami.

Pariz, 28. januarja. Izid volitve: Izmed 568.967 vpisanih volilcev jih je glasovalo 435.860; voljen je bil Boulanger z 244.070 proti Jacquesu s 162.520 glasovi. Akoravno se je neprestano in živahno agitovalo do druge ure zjutraj, pripetil se vendar ni no-

beden resen nered, le nekaj oseb so zaprlí. Ponoči se je vršil pod Carnotovim predstvom ministerski svet, pri katerem se je razpravljalo o položaji. Carnot hoče počakati izid današnje zbornične seje, predno se konečno ukrene. Jouvenell bode bajé interpeleval zaradi omejitve boulangizma, Floquet pa bode imel velik govor.

Rim, 28. januarja. Osem političnih društev, blizu tisoč oseb, je praznovalo spominsko slavnost na boje pri Dijonu l. 1871. Govorili so se ostri govori, redarstvo je posredovalo, množica je metala kamenje ter streljala z revolverji. Več redarstvenih agentov je ranjenih, 16 oseb zaprtih.

Pravila

podpornega društva za slovenske velikošolce na Dunaju, ustanovljenega v spomin štiridesetletnici vladarski Nj. veličanstva cesarja Frana Josipa I.

Ime in sedež društva.

§ 1. Imenuje se društvo: „Podporno društvo za slovenske velikošolce na Dunaju.“

Sedež društva je na Dunaju.

Namen društva.

§ 2. Namen društvu je dobrodelen, namreč, da podpira uboge in marljive dijake slovenske narodnosti, kateri se učé na vseučilišču, tehniko ali poljedelski visoki učilnici; izjemno kolikor moči tudi druge slovenske dijake na Dunaju,

Kako doseči društveni namen.

§ 3. Svoj namen dosežaj društvo dajeje podporo:

- a) na enkrat ali na večkrat;
- b) v gotovih obrokih (na mesec, na četr let, na pol leta ali pa na vse leto);
- c) na kak drug način.

Društvena sredstva.

§ 4. Društvena sredstva so:

I. letni doneski: a) rednih udov, b) podpornikov;

II. doneski: c) ustanovnikov, d) dobrotnikov;

III. e) dohodki podjetij, po društvu prirejenih: koncertov, slavnostnih večerov, predavanj, itd.; f) prhodki društvenega imetka.

Kako porabljati društvena sredstva.

§ 5. Od društvenih dohodkov smejo se porabiti samo letni doneski rednih udov, podpornikov in dobrotnikov, tudi obresti od glavnice. Doneski ustanovnikov, dohodki društvenih podjetij in volila so glavniški imetek ter se morajo dajati na obresti.

Udje.

§ 6. Udje so: a) redni, b) podporniki, c) ustanovniki in, d) častni udje.

Kdo je reden ud?

§ 7. Reden ud je vsak na Dunaji ali v dunajski okolici stanujoč Slovenec, ako plača vsaj tri goldinarje na leto.

Podpornik.

§ 8. Podpornik je vsak, kdor plača vsaj pet goldinarjev na leto.

Ustanovnik.

§ 9. Ustanovnik plača enkrat za vselej vsaj petdeset, pravna osoba sto goldinarjev, oni in ta na enkrat za vselej, ali pa najdalje v petih letnih enakih obrokih.

Častni udje.

§ 10. Za častnega uda se imenuje le oni, kateri si je za društvo pridobil izvanrednih zaslug.

Volitev častnega uda vrši se v občnem zboru na predlog odborov brez debate s tajnim glasovanjem, in to z $\frac{2}{3}$ priuajočih glasov.

Rednih udov pravice.

§ 11. Redni udje imajo pravico, da v občnem zboru predlagajo, glasujejo, volijo in da morejo voljeni biti. Tudi smejo odboru predlagati óne, kateri so podpore vredni in potrebni.

Podporniki, ustanovniki in častni udje imajo, ako so Slovenci in v zboru navzočni, iste pravice kot redni udje.

Dobrotniki.

§ 12. Dobrotniki društva so oni, kateri z darili ali na drug način podpirajo društvene namene, četudi niso udje.

§ 13. Imena podpornikov, ustanovnikov, častnih udov in dobrotnikov morajo se razglšati ter zapisavati v posebno knjigo-spomenico.

§ 14. Kdor hoče pristopiti k udom, v § 6. a), b), c) imenovanim, oglasi se pri odboru ustno ali pisмено.

Kdor hoče izstopiti, naznani to odboru vsaj 1/4 leta pred občnim zborom.

§ 15. Društveno leto se pričinja 1. oktobra meseca.

§ 16. Kdor v prvih štirih mesecih društvenega leta po trikratnem opominu ne plača letnine, naj se izbrši.

§ 17. Društvene posle vodi A) občni zbor, B) odbor in C) presojevalci.

A) Društveni zbor.

§ 18. Odbor sklicuje občni zbor v prvi polovici novembra meseca, oglašaje dnevni red v slovenskih listih in sicer vsaj 14 dni pred zborovanjem.

§ 19. Odbor ukrene lahko tudi izredno zborovanje. Ako to namreč zahteva vsaj deset rednih udov pisмено ter prijavi dnevni red, mora odbor vsaj v 14 dneh sklicati občni zbor.

§ 20. Občnemu zboru pripadajo naslednja opravila:

1. voliti predsednika, odbor in presojevalce;
2. odobravati letni račun, oziroma poročilo odbora o delovanju društva in o gospodarstvu z društvenim imetkom preteklega leta;
3. voliti častne ude;
4. sklepati o predlogih odborovih in posameznih udov;
5. sklepati, ako je treba premeniti pravila — ali
6. razdružiti društvo.

Voli se z listki z nadpolovico pričujočih glasov.

§ 21. Samostojne predloge mora vsak ud vsaj 8 dni pred občnim zborom prijavi odboru pisмено.

§ 22. Kedar je treba premeniti pravila ali razpustiti društvo, morate biti vsaj 2/3 vseh rednih udov pričujoči.

Za navadno zborovanje treba samo 1/4 vseh rednih udov. Ako se v eni uri ne snide toliko udov, sklepa vsako število pričujočih udov.

§ 23. Sklepa in voli se z nadpolovico pričujočih glasov.

Sklep za premenitev pravil ali za razdružbo tega društva veljaven je samo takrat, če sta za to glasovali vsaj 2/3 pričujočih glasov.

§ 24. Ako je za predsedništvo, za odbor, ali za presojevalce več kandidatov, pa ni bil prvič in drugič voljen nijeden z nadpolovično večino, vrši se tretjič ožja volitev med onima, oziroma onimi, kateri so dobili največ glasov. Pri enakem številu razsodi žreb.

B) Odbor.

§ 25. Odbor je iz predsednika in iz 9 udov, ki imajo svoje stalno stanovanje na Dunaji ali v dunajski okolici.

Odbor voli izmed sebe dva podpredsednika, dva blagajnika, dva tajnika in dva namestnika.

§ 26. Predsednik se voli vsako leto; odborniki pa se volijo na tri leta. Koncem vsakega društvenega leta izstopi tretjina udov iz odbora; kdo izstopi, to določuje prvi dve leti žreb, potem pa izstopajo odborniki po vrsti svojega triletnega delovanja.

Izstopivši udje smeje se zopet voliti.

Vsako leto se volijo v občnem zboru tudi trije namestniki v odbor.

§ 27. Odboru je dolžnost, da vodi društvo in izvršuje sklepe občnega zbora; on mora upravljati tudi z društvenim imetkom, pazeti pri tem na pravila in sklepe društvenega zbora.

Odboru je sestavljati računska poročila ter se posvetovati o vseh predmetih, kateri naj pridejo pred občni zbor.

Odbor se posvetuje in sklepa v vseh zadevah, katere ne pripadajo občnemu zboru, potrjuje blagajnikove račune ter določuje, kako treba noveni imetek najbolje dajati na obresti.

Odboru daje se pravica pregledavati blagajnico, kedar-koli hoče, ter mu je dolžnost, storiti to vsaj dvakrat na leto.

§ 28. Odbor je sklepčen, ako je s predsednikom vred navzočih vsaj pet odbornikov, ter sklepa z nadpolovico pričujočih glasov.

§ 29. Odbor zboruje vsak mesec vsaj po enkrat, izvzemši mesec julij, avgust in september.

O nujnih slučajih sme predsednik sklicavati izredne seje ali pa pisмено poizvedovati odbornikov mnenje.

Za odborova opravila ni plačila.

Potrebni troški morajo se odbornikom vračati.

§ 30. Ako se odboru dozdeva koristno in umestno, imenuje v raznih krajih poverjenike, ki imajo pospeševati na kateri-koli zakonito dopuščen način društvene namene. (Konec sledi.)

Umrli so:

25. januarija. Fran Kosec, postrežkov sin, 2 mes., Hradekega vas št. 13, rhinitis. — Marija Urbanija, kajzarjeva hči, 5 let, Ilovica št. 20. — Janez Počivavnik, hišnega posetnika sin, 1 mes., sv. Petra cesta št. 85, atelectasia pulm. — Ana Černy, inženirjeva žena, 61 let, Mestni trg št. 17, apoplexia.

V bolnišnici:

25. januarija. Elizabeta Kozjek, gostija, 50 let, myelitis liron.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Močrine na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celsiusu			
26.	7. u. zjut.	742.8	-15.0	brezv.	megla	0.00
	8. u. pop.	741.1	-4.4	sl. szap.	jasno	
	9. u. zveč.	741.9	-8.8	"	megla	
27.	7. u. zjut.	742.8	-11.8	sl. szap.	megla	0.00
	8. u. pop.	739.1	-2.8	"	oblačno	
	9. u. zveč.	745.0	-4.8	"	megla	

Srednja temperatura obeh dni 9.4° in -6.3°C, za 78° in 4.9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

26. januarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (davka)	82 gl. 80 kr.
Sreberna " 5% " 100 " "	83 " 40 "
4% avstr. zlata renta, davka pros.	110 " 85 "
Papirna renta, davka prosta	98 " 35 "
Akcije avstr.-ogerske banke	891 " — "
Kreditne akcije	312 " 40 "
London	120 " 75 "
Srebro	— " — "
Francooski napoleond.	9 " 55 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemške marke	59 " 17 1/2 "

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. januarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 34	Špeh povojen, kgr.	— 65
Rež, " "	4 50	Surovo maslo, " "	— 80
Jecmen, " "	4 33	Jajce, jedno, " "	— 2
Oves, " "	2 83	Mleko, liter, " "	— 7
Ajda, " "	4 33	Goveje meso, kgr., " "	— 54
Proso, " "	4 83	Telečje " " "	— 46
Koruza, " "	5 —	Svinjsko " " "	— 48
Krompir, " "	2 14	Koštrunovo " " "	— 32
Leča, " "	12 —	Pišanec " " "	— 50
Grah, " "	13 —	Golob " " "	— 17
Fizol, " "	11 —	Seno, 100 kgr., " "	2 50
Maslo, kgr., " "	— 96	Slama, " " "	2 32
Mast, " "	— 68	Drva trda, 4 mtr., " "	6 90
Špeh svež, " "	— 48	" mehka, " " "	4 30

Potrtega srca naznanjamo v imenu vseh sorodnikov, da je srčno ljubljena gospa

Franciška Cvar roj. Jaklič,

danes ob 1/2 5. uri po kratki, hudi bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, 36 let stara, vsa udana v božjo voljo, preselila se iz tega sveta v boljšo večnost.

Pogreb bo v sredo ob 9. uri zjutraj v Preserji. Ranjko priporočamo v molitev in blag spomin.

V Preserji, dné 28. januarija 1889.

Žalujoči ostali.

Brata Eberl,

Izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in naplsov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupe so oljnate barve v ploščevinastih pušicah (Bleibütchen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Za pogorelce v Hrastji:

Duhovnik v Ljubljani je daroval 50 gld., katere smo takoj poslali na omenjeni kraj, ker je velika potreba v hudi zimi. Posebno zdaj velja: »Dvakrat dá, kdor hitro dá«. Bog daj blagemu dobrotniku veliko posnemalcev!

Na prodaj je

lep vinograd s hramom,

z opako kritim, in gospodarskim poslopjem, kakor tudi stiskalnico, ležeč pri Svetinjah v slovenskih gorinah. Posestvo je tik cerkve v najlepši legi in primerno za umirovljenega gospoda duhovnika. Cena 3500 gld. — Natančneje javlja Filip Bežjak, posestnik v Tergovišču, pošta Velika Nedelja na spodnjem Stajerskem.

Izvrstno sredstvo

zoper kašelj, hripavost, kakor tudi izborno brnilno sredstvo zoper davico, boleznj v grlu, pljučnih vejah in pljučah so (20-12)

protikataralične kroglice,

koje izdeluje lekarnar Piccoli v Ljubljani, Dunajska cesta. Njemu naj se pošiljajo tudi zunanja naročila, koja izvršuje proti povzetju izneska. Škatljica 20 kr.

Kroglice iz sladnega ekstrakta, salmiaka, ekstrakta sladkih koreninc, sleznega testa. poprove mete in santonina v škatljicah po 10 kr. Pri večjem nakupu rabat.

Št. 22103.

Razpis natečaja.

Pri ljubljanski mestni občini je oddati službo

mestnega vrtnarja

z letno plačo 390 gld. in prostim stanovanjem, oziroma eventualno službo

vrtnarskega pomočnika

z letno plačo 300 gld.

Prošnje za ti službi z dokazili o starosti, sposobnosti in dozdanjem službovanji vložiti je do

23. februvarija t. l.

pri tukajšnjem mestnem magistratu.

V Ljubljani, 25. dan jan. 1889.

Župan: Grasselli l. r.

Koverta s firmo

priporočá

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Slovenski

Zepni koledar

za leto 1889

izšel je ter se dobiva v jako lični obliki v Katol. Bukvarni, pri Jos. Gerberji in J. Giontiniju

komad po 20 kr., po pošti 2 kr. več.

Knjižica je posebno primerna kot novoletno darilo za kavarne, kojim se dovoljuje primeren rabat. — Razprodajalcem po ako znižani ceni.

Tudi je dobiti v „Katol. Bukvarni“

„Koledar katol. tiskovnega društva v Ljubljani“ za l. 1889,

namenjen zlasti slovenski duhovščini. Med drugim podaja veroučiteljem zapisnik učencev za več nego 400 otrok.

Udje „Katol. tiskovnega društva“ dobivajo ta krasnovezani Koledar zastonj; neudom stane 1 gld. 20 kr., po pošti 5 kr. več.